

Szeged - országjárás

Jó estét kívánok Szeged! Jó estét Csongrád, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye! Három a magyar igazság!

Köszönöm, hogy újra itt lehetünk! Köszönöm, engedjétek meg, hogy először is hálás szívvel megköszönjem itt a Tisza fővárosában azt az óriási, megelőlegezett bizalmat, amit tavaly június 9-én kaptunk tőletek, hogy majdnem 10 százalékkal már tavaly agyonvertük az állampártot. Köszönöm szépen, és hálásak vagyunk nektek!

Köszönöm a szegediek bátorságát, amelyen mind oly sokszor a történelemben irányt mutattak teljes Magyarországnak! Köszönöm a vendégszeretetet, amit kaptunk tőletek tavaly, és amit kaptam nyár végén itt a színen. Fantasztikus fesztiválotok van, fantasztikus fiataljaitok vannak!

Legyetek rá nagyon büszkék és az egész városra! Köszönöm, hogy itt lehetünk újra! Talán ti is érzitek, hogy ugyan a hazánk sorsa állapota nem lett jobb, sőt, rosszabb lett tavaly tavasz óta.

De mégis egy másik országban élünk. Rengeteg víz lefojt a tiszán, és ugyan rossz a helyzet. És mindannyian tudjuk, hogy az éjszaka az utolsó pillanatokban, a pirkadat előtt a legsötétebb, hogy ilyenkor a leggonoszabb a hatalom, ilyenkor képes a legnagyobb aljasságokra, hazugságokra.

De bármerre is járunk az országban, vagy a Kárpát-medencében, vagy Szerbe a Nagyvilágban, ahol magyar emberek élnek, mindenhol tudják, érzik, hogy ma már a tiszta a legerősebb politikai közösség Magyarországon. Bármerre is járunk, árad a tiszta! És érzik Ők is, a Karmelita Palota csodás teraszán, és a 60 pusztai uradalmi birtok pálmaházában, a zebrák mellett, hogy vége van, bármennyit is hazudnak, aljaskodnak, rágalmaznak, nap mint nap, egyre több igaz magyar ember, jó érzésű ember csatlakozik hozzánk, önkéntesként, tiszaszigettapként, támogatóként, szakértőként, lehendő politikusként.

És bármit is tesznek, bárhogyan is vádaskodnak, ahogy ti is tudjátok, a tavasz, az áradást, a tiszát, a változást és a fiatalokat nem lehet megállítani. Még soha senkinek sem sikerült a világtörténetben, és nekik sem fog sikerülni. Elképesztően hálásak vagyunk azért, hogy az ország legfantasztikusabb szakemberei csatlakoznak hozzánk, akár egészségéről van szó, akár oktatásról, akár a haldokló magára hagyott magyar vidék megmentéséről, a szebb napokat látott és jogsorsra érdemes magyar mezőgazdaság talpra állításáról van szó, akár társadalompolitikai kérdésekről, akár honvédelmi, biztonsági kérdésekről.

És azt üzenem nekik, ennek a halódó, letűnő, megfáradt és korrump hatalomnak, hogy nem érzékelik fenyegetni az embereket. Nem érzékelik Niklán fenyegetni az obónókat, Berzsanyi, Dániel, Valvába. Nem érzékelik elbocsájtani sokromban az obónókat.

Nem érzékelik támadni és aljas módon ellehetetleníteni a magyar hölgyeket. És hagyj mondjak neked egy nevet, hagyj üzenjem innen, Szegedről is, a napfényes Tisza városából, hagyj üzenjem meg az uraknak, hogy el a kezekkel Bódi Svisztától. Bódi Sviszta egyedül többet tett az utóbbi két évtizedben.

A magára hagyott, leszakadt családok gyermekeinek az oktatásáért, a boldog élethez, az elégedett emberhez, méltó élethez való élethez. Annyi segítséget nyújtott ő és az önkéntes segítők magánpénzből azoknak, akiket a kormán kirekeztett, magára hagyott, ott hagyott, mintha nem is lennének. Annyi segítséget nyújtott neki, annyi embernek és gyereknek, amelynek ez a háromezer oligarha, politikus bűnöző, akik túlszülejtették ezt az országot, soha együtt sem tudtak és fognak tenni.

El a kezekkel Bódis Krisztától. Sviszta, nagyon-nagyon büszkék vagyunk rád, hogy a magyar emberek mellé álltál újra, hogy kemény vagy, kitartó, hogy nem lehet eltántorítani. És kérek, gyere fel a színpadra, mondj egy pár szót a szegedi barátainknak arról, hogy milyen országot építünk közösen.

[Bódis Kriszta] (14:59 - 21:35)

Szép estét Szeged! Most nagyon megvagyok illetőde, mert nagyon sok szeretetet kapok. Innen, tőletek is, és az egész országból.

Nagyon sajnálom, hogy ez az aprofója, de nagyon sok erőt ad. Nem mintha nem gondolnám, hogy mindentől függetlenül tűzön-vizen át kell tenni a dolgomat. Ezt teszem 30 éve mindenféle körülmények között.

Régóta hallom azt, hogy egy fecske nem csinál nyarat, hogy a szélel szemben nem szabad, tudjátok. És kiderül, hogy nem vagyok egyedül, hogy nem vagyunk egyedül. Nagyon köszönöm, hogy így ti is részeseid vagytok annak a munkának, ami nem csak a szegény emberekről szól Magyarországon.

Megnéztem az adatokat Szegeddel kapcsolatban. Nem nagyon tudjuk, hogy milyen helyzetben vagyunk, ez nagyon nagy baj. Nem nagyon tudjuk, hogy hány ember milyen fajta segítségre szorul.

Milyen szolgáltatásokhoz nem férjük hozzá. Sok mindent tudunk. Azt is tudjuk, hogy a szegénység nem tegnap kezdődött, és nem ma folytatódik.

A generációs szegénység ma, ami ma történik az oktatásban, hogy a gyerekeink nem férnek korszerű, versenyképes tudáshoz hozzá, mert nincs elég tanárunk, nincs elég korszerű iskola. Különbéféle helyre születnek a gyerekeink, és nem mindenki kap megfelelő oktatást. Egyre több ember, egyre több gyermek szakad le.

Most kezdődik, folytatódik a generációs szegénységnek az újra termelődése. Amit én megtanultam a hátrányos helyzetű emberekért való munkában, amit felépítettünk az a rendszerre, hogy a szolgáltatásokat egymással kell építeni, az nektek is ugyanúgy fog segíteni majd, ha bele tudom adni a tudásomat, és mindent elkövetek, hogy ezt a tudást ide is hozza, mert szükség van széles körben erre, hogy ne szakadjanak le a gyerekeink, hogy ne szakadjon le Magyarország. Mert mi nők tudjuk, anyák tudjuk, hogy a gyerekek a legfontosabbak, és hogy a társadalom, a magyar nép egy nagy család, és persze vannak a családban különböző emberek, nehéz esetek, meg könnyebb esetek, de amikor baj van, amikor a gyerekeinkért kell tenni, akkor mindannyiunknak össze kell fogni.

És most ez a helyzet van, és ezért vagyok én is itt közöttetek, és kifogom bírni, megígérem nektek az összes borzalmat, és mocskot, és bántalmazást, amit rám zúdítanak, mert tudom,

hogy miért cselekszünk. Tudom, hogy ezért a családért, ezért a nagy magyar családért cselekszünk. Köszönöm szépen!

Hagyj mondjak még el egy történetet, mert vannak még felszólalók utána, és ez a történet arról szól, hogy ne szígyeljük a sérülékenységünket. Mindannyiunk családjában, szeretteink között, sőt, sokszor mi magunkban is vannak olyan sérülékenységek, különbözőségek, hátrányok, amikben szenvedünk. Ha ezeket eltitkoljuk, nem tudunk egymásnak segíteni.

Ha szígyeljük, úgy képzeljtek el, hogy édesanyám nagyon sokáig azt hitte, hogy ő a legbutább gyerek az iskolában. Hátsó sorban, amikor felszólították, nem tudta, hogy miről van szó éppen az oktatásban, kicsit így lenézték, kis hülyének tartották. Amikor egyszer kiderült, hogy sajnos tévécés lett 13-14 éves korában, és a kórházban derült ki, hogy ő tulajdonképpen nagyon nagyot halló, gyakorlatilag süket.

És senki nem vette észre, és mindenki azt hitte, hogy ő buta. Sajnos a tévécés kezelésnél az a gyógyszer még tovább fokozta a süketségét. 21-néhány éves korában szűlt meg engem, amikor már annyira problémás volt a süketsége, hogy hallókészüléket kellett hordania, de ezek a régi hallókészülékek nagyon csúnyák, és hát szígyenletesek voltak.

És ő nem ment emberek közé, mert annyira nagy a nyakába kellett hordani a hülyénél, hogy gyönyörű hosszú haja volt, és megpróbálta úgy fésülni, hogy ne látszódjon ez a hallókészülék. Aztán három gyermeket szült, hárman vagyunk testvérek. Ők tizen voltak testvérek.

És amikor nekem szép hosszú haja volt, idősödtem és úgy döntöttem, hogy levágom a hajam, és fölnyírtam a hajam. Ugye most rengeteg támadást kapok a fölnyírt hajamért. Tudjátok, miért nyírtam fel a hajam?

Mert 40 éves koromban, még nem értem el a 40-et, kiderült, hogy örököltem édesanyám hallássérülését, és súlyosan hallássérül vagyok. És nem akartam szégyelni a hallókészüléket. Nem akarom, hogy szégyelljétek, vagy szégyelljük a különbözőségeinket, a hátrányainkat.

És fölnyírtam a hajam. Ne szégyelljétek a betegségeiteket, a nehézségeiteket, hanem legyünk szolidárisak, segítsük egymásak, építsünk egy olyan nagy családot, egy olyan Magyarországot, ahol nincs olyan ember, akinek szégyelnie kell magát. Mindenkinek adjuk meg a mértóságát, és segítsünk neki, ha balban jutott.

Sokkal erősebbet leszünk. Köszönöm.

[Magyar Péter] (21:54 - 22:58)

Köszönjük szépen. Engedjétek meg, hogy színpadra szólítsak egy másik szakértőt, akitől igazán megrettentek az urak 60 puztán és a karmelitában. Főleg a kaszinóminiszter és a kedves bagázsa, akik soha nem voltak katonák, soha nem jártak Irakban vagy Afganisztánban szolgálni a magyar hadsereget.

Akik csak hírből ismerik a beszéd, akik csak kettelésből járnak helikopterrel és magárepülővel. Én borzasztóan hálás vagyok Ruszin-Szendi Romulusz altábornagyúrnak. A magyar hadsereg valaha volt legfiatalabb Honvéd Bezérkali főnökének, hogy csatlakozott a Tiszához, és ő is a jó oldalra állt.

A magyar emberek, a magyar katonák és minden a rendvédelemben dolgozó oldalára állt. Fogadjátok a színpadon az altábornagyúrat.

[Ruszi-Szendi Romulusz] (23:17 - 28:19)

Késtünk, az igaz. Ha kívánjátok, nyomok bármennyit. Bár azt mondták itt a kollágák, ha véletlenül nem nyernék, ha véletlenül nem nyernék, akkor legalább erősek leszünk.

De engedjétek meg, hogy egy hadtudós idézetével kezdjek, Karl von Clausewitz, aki azt mondta, hogy a háború nem más, mint a politika folytatása más erőszakos eszközökkel. Mai napig nem sikerült jobban definiálni a háborút senkinek. És hogy miért mondom ezt?

Ma mindenki a háborúról beszél. Háborúpárti, békepárti. Olyan emberek beszélnek a háborúról, akik véleményem szerint képesek összekeverni a lőpor szagát, lőpor fűszagát, a hétvégi bogrács alatt lévő tűznek a füstén.

Soha nem voltak műveleti területek. Higgyék el, én láttam a háborút. Közeliől.

Láttam a szenvedést. Láttam a pusztítást. Láttam a halált.

Senki nem akarja be a Magyarországon a háborút. Az égvilágban senki. Aki más mond, az becsapja saját magát is.

És olyan emberek beszélnek a háborúról, akik nemhogy műveleti területen nem jártak, hanem olyan bátrak, hogy a baráti országokban, szövetséges országokban testőrökkel, nem egy testőrel, több testőrel járnak. Ez azért furcsa, mert általában a befogadó nemzet biztosítja ezeknek az embereknek a biztonságát, ők mégis viszik magukkal a testőröket, félnek. Innen szeretnék jobb olást kívánni annak a főtüzörveszter úrnak, akit nem olyan régen Tölkországból kellett röntszebekkel hazahozni.

A részletekért kérdezzék a Honvédelmi Minisztériumot, majd ők megmagyarázzák, hogy mi tették. De egy biztos, egy nagyon biztos. Itt mi ma Magyarországon biztonságban élhetünk.

És azért élhetünk biztonságban, mert az egyenruhások, a rendőrök, a katonák, a tűzoltók, pénzügyőrök végzik minden nap a feladókat. Esküjünk őkhoz méltan, hiszen ők az országra, önökre esküdtek fel, nem a pátra. Tudom, hogy itt is a tömegben rengeteg borz egyenruhás van.

Egyetőlünkkel találkoztam. Én minden is köszönöm nekik a szolgálatot, amit minden nap tettek, tesznek, és tudom, hogy tennyisomnak. És valóban, ahogy Péter mondta, az urak félnek.

Ezt mi katonák úgy mondtuk, hogy ne félj, reddegj! De abból is látszik, hogy a személyemet és kiska személyét kezdik el támadni. Hazugságokkal, igazságtalanságokkal.

Ma már elmondtam többször, hogy megjavulsítenek azzal, hogy én a feleségemhez helikopterrel pültem haza és világot is vittem neki. Sőt, még szemtanul is van, aki mondja, hogy a feleségem kapaszkodott a helikopterem. Helló!

Aki ismer, tudja, hogy többet szálltam fel helikopterrel, mint le, mert több mint 150 rejtőnél súgráson van. Jobban szerettem saját magán leszállni, nem helikopterrel. De azért csinálják ezt, hogy elvonják a figyelmet a lényegről.

Ugyanis, amit a kongresszuson elmondtam, amit szerintem zavarja ma az összes egyeruhást, arra van, hogy reakció nem érkezik. Jó, adják a hat havit most. Meg ígérték egyébként, köszönjük szépen.

De ezt is majd úgy csinálják, hogy nem az egyeruhásoknak családjának köszöntik meg, elfelejtik majd a civileket, a honvédelmi alkalmazottokat, a nyugdíjasokat, a kadétoakat, és adnak csak a tényleges állományoknak. Amit adnak, fogadd el, de jó lenne, ha megértenék ezeknek a szolgáltatóknak a szolgálati kultúráját, és valóban megbecsülésűznék ezeket a katonákat, rendőröket, tűzoltókat, és nem félelemben tartanák. Mi azt tudjuk ígérni, hogy ennek a félelemnek vége lesz, jogszerűen megbecsült tagjai lesznek a társadalomnak mindazok, akik hivatásként űzik a feladatukat, és nem csak egyeruhával, hanem a mentősök, a tanárok, az orvosok, és minden hivatás.

Ehhez kérjük a támogatásukat. Minket nem törnek meg, hanem megyünk előre!

[Magyar Péter] (28:37 - 46:27)

Minket nem törnek meg, nem törnek át, ahogy a spanyolok mondták no pasarán. Nincs hova hátrálni, kedves szegedi barátaink. Nincs hova hátrálni.

Miközben meghallgathattuk a bukott, megkeseredett, nem a munkától, de megfáradt TSZ-elnök kollektíva gyűlését, a felcsúti maharadzsa, vagy maradóna, a nem is oly bátor brüsszeli utcai harcos meséjét, amelyen néhányan elaludtak, nem tudom, néztétek el közvetítést, megtudhattuk, hogy egy fantasztikus állapotban lévő országban élünk. A pofádlanság, a pofádlanság vonatán nincs megállás. Újra és újra behazudik mindenki arcába.

Tavaly azt mondta, hogy 24 a gazdaság tavaly előtt, hogy a 24 a gazdasági növekedés éve lesz. Most azt mondja, hogy az idei év az áttörés éve lesz. Nem.

Ez egy szint tiszta átverés, amit ők művelnek. Úgy viselkedik, úgy viselkedik az egykor szebb napokat látott miniszterelnök, mint egy ócska bolti tolvaj. Egy csaló eladó, aki kilopja a lóvét a kasszából.

Este még zárás után elad pár gépet áron alul. Csődött jelent, de másnap azért kinyit, és azt mondja a vevőknek, hogyha adtok egy kis pénzt kölcsönbe, megbíztok bennem, akkor majd jövőre minden ingyen lesz. Hát nem.

Hát nem, miniszterelnök úr. Még egyszer nem lehet átverni a magyar embereket. Jól emlékszünk 2021-22-re.

Előre megyünk, nem hátra. Ugye? Mindenki érzi.

Amit ígérték, nem lett meg. Amit esetleg betartottak, azt azóta már háromszor vették vissza. Nem lehet még egyszer átverni a magyar embereket.

Miközben csodás jövőről beszél. Ígér 2027-re. 28-ra.

29-re. Amikor neki már nem osztanak lapot. Ígérni a legszegényebb ember is tud.

Bárki tud. Miniszterelnök úr. Miniszterelnök úr.

Ne bújjon a propagandisták és hölgyek szoknyája mögé. Jöjjön ide Szegedre. Jöjjön el Hódmezővásárhelyre.

Jöjjön velem és Krisztával Csenyétére. Gagybátorba. Nézzen vele a magyar emberek szemébe.

És magyarázza el, hogyan sikerült 20 év alatt Önnek és Gyurcsánynak hazánkat most már hivatalosan is legszegényebb és legkorruptabb európai országát tenni. Legyen bátor. Jöjjön ki a népköze és nézzen a szemükbe, miniszterelnök úr.

Kedves barátaim, kedves magyarok, nem az áttörés éve ez. Örülünk, ha az államcsődöt sikerül elkerülnünk. Bármit is hazudnak az évi 5-600 milliárd forint közpénzből fenntartott propagandában.

Minden, minden adatunk romlik folyamatosan. Nő az államadóság. Ugyanazt mondta októberben nagy, majd jövőre megcsináljuk márton gazdaság visszafejlesztési miniszter, vagy ahogy a pesti plasteren hívják őz, a nagy varázsló, vagy hókuszpók, aki mindig mellé fog, és aztán persze mérgesen morog.

Azt mondta októberben, hogy agyonütöttük az inflációt. Úgy agyonütötte az inflációt, hogy idén-januárban ismét Magyarországon a legmagasabb az egész Európai Unióban a drágulás. Szilveszter éjszaka voltak olyan termékek, amelyek 30%-kal drágultak.

Vannak olyan élelmiszerek, amelyeknek az ára egy év alatt a duplájára nőtt. A két és félszerese volt az európai átlagnak az infláció, az árnövekedés Magyarországon. És azt mondják, hogy ez a háborús infláció.

Hát nem! Sehol a környező országokba még hasonló se volt. Ezt úgy hívják, hogy Orbán infláció.

Vagy ez a drága Viktor jelenség. Ezt is meg kell szüntetni. Zuhana az ipar.

Zuhana a mezőgazdaság teljesítménye. Zuhannak a beruházási adatok. Minden, minden romlik napról és hónapról, hónapra.

És azt hazudják, hogy majd most megcsináljuk. És hagyd szóljak egy például már a beruházásokról beszéltem. Van itt nektek, szegedieknek is az egyik legcsodálatosabb egyetemi városban.

A magyar kultúra egyik bölcsőjében. És szülőhelyén. Nektek is lesz egy beruházásatok.

Egy jó, nagy. Valami bíbel kezdődik. Dáís Tamás kedvéért magyarul is elmondhatjuk.

Tudjátok mi a szerencséje? Hogy a kokain magyarul is, és angolul is, és franciául is kokain. Innen is üdvözlőjük a nemzetportolóját, Dáís Tamás.

Van ez a BYD nevű beruházás, amelyre óriási közpénzeket fordít a kormány, mint ahogy fordított 1000 milliárd forint közpénzt az akkumulátor beruházásokra. Látja mindenki, ugye, hogy mi történik az akkumulátorgyárakban. Amellett, hogy szennyezi a vizeinket, a levegőnket, a 40 aranykorás földjeinket.

Látjátok, 50 százalékkal zuhant a teljesítményük. 30 százalékkal zuhant az elektromos autógyártás, és úgy általában zuhant a járvógyártás. És erre ráköltöttek 1000 milliárd forint, vagy még annál is több közpénzt, és nulla az, az nulla adóbevétel jön belőle.

Húzza lefele a magyar gazdasági növekedést. Ki volt ennek is, aki jött lője? Nagy.

Majd jövőre megcsináljuk márton. És még mindig a helyén van, sőt, most már nem csak gazdaság visszafejlesztési miniszter, már pénzügyminiszter is lett. Jaj, nekünk, azt tudom mondani, van nekünk ez a BYD beruházásunk, ahol kínai érdekből, kínai pénzből egy úgy nagyjából 10.000 fülöpszögeteki munkással felépítenek ide nektek egy óriási gyárat, ahol egyébként munkaerő hiány van. Tehát ugyanaz lesz, mint Debrecenben. Jönnek majd a munkásszálók, ezer-több ezer fős munkásszálók. De hogy a kép kerek legyen, kapnak 5 évig teljes adókedvezményt.

Semmilyen iparüzési adót nem fognak fizetni a városnak. A városnak ebből nem lesz bevétele. De a hab a tortán, hogy a cserébe Szegedet is érinti az úgynevezett szolidaritási adó.

Több milliárd forintot vonnak el tőletek is. Szegediektől, a szegedi bölcsödéktől, óvodáktól, szociális intézményektől, a szegedi tömegközlekedésből. Összesen 360 milliárd forintot lop el a kormány 800-valahány településtől.

Van olyan kistelepülés, hegykő. 1200 forintért is lehajol, Orbán Viktor, és elveszi a kistelepüléstől. Van, ahol 1500 forintért hajol le.

És van még egy. A legfrissebb hír, eheti hír, hogy a városok, az önkormányzatok megtakarításait, a jól gazdálkodó városok megtakarításait, így Szeged megtakarításait is, kivesszik a kereskedelmi bankokból és át kell tenni az államkincs tárbá. Tudjátok miért?

Mert üres a kassa. Nincs eus pénz, amit ellophatnának, amit a haveroknak, amit a galerinek, amit a gengnek odaadhatnának. Úgyhogy elveszik most az önkormányzatok megtakarításait.

Mi lesz a következő, miniszterelnök úr? A családi kassa? Mint régen a magány nyugdíjpénztáraknál?

Pár hete még büszkén emelte ki, hogy kifizetik az állampapírok után a kamatokat. Ennek örülni kell, miniszterelnök úr, hogy nem lopja el a lóvét. Mi lesz a következő?

A családok megtakarítása az önkormányzatok után? Itt tartunk tulajdonképpen fizetésképtelenen a magyar állam. Tízmilliárdokkal tartoznak a kórházak, a rendvédelmi szervek, az iskolák.

Hiába ígéretti hónapokkal ezelőtt az egészségügyi államtitkára, hogy kifizetik. Nem fizették ki. Vannak kórházak, ahol nem szállítanak a gyógyszergyártók, mert 90 napon túli lejárt tartozások vannak.

Ez azt jelenti, hogy ha ezek cégek lennének, már rég elindult volna a felszámolási eljárás. És semmit nem tesznek. 8000 milliárd forint uniós forrás járna Magyarországnak, a magyar embereknek, a magyar egészségügynek, közlekedésnek, oktatásnak, nyugdíjasoknak, kis- és középvállalatoknak, agrárgazdálkodóknak, fiatal családigazdálkodóknak.

És miért nem jön? Hazudnak össze-vissza minden. Egy dolog miatt.

Az ipari méretű korrupció miatt. És Orbán úgy van vele, hogyha nem lehet az övé, a gyerekkori barátjáé, gázszerelőjé, vagy strómanjáé hívja, aki akarja, úgy ahogy akarja, vagy a vejéé, akkor ne legyen senki. Van egy mondás felcsuton, hogy aki nem vejem, az ellenem.

Értjük mi a viccet miniszterelnök, hogy csak nem szeretjük. Ez a magyar emberek pénze. Ahogy azt már megígértük, és az idő nekünk dolgozik, amikor a TISZA megkapja legkésőbb, jövő áprilisban a felhatalmazás sokmillió igaz, hazaszerető magyar embertől a kormányzás átvételére, akkor az első lépéseink között lesz, hogy csatlakozunk az Európai Ügyészséghez, és zéro, azaz zéro toleranciát hirdetünk a korrupció minden formájával szemben.

Azonnali hatállyal megszüntetjük a propaganda minden állami támogatását. Ez 600 milliárd forintot jelent. Innen is jelzem, üzenem a propaganda jelenlévő képviselőinek, hogy figyelmükbe ajánlom Deák Ferencet, a haza bölcsét.

Nem tudom, hallottak-e róla? Aki annyit mondott, hogyha rajtam mullana, a sajtótörvény egy paragrausból állna. Hazudni már pedig nem szabad.

Így fogunk eljárni legkésőbb 2026-tól. Elnézést kérek a propagandistáktól, elnézést kérek a propagandistáktól, hogy tavaly február óta sokat kell túlórázniuk, éjjelnappal dolgozniuk. Ígérhetem, hogy rövidesen hosszú, ám de tartós szabadságra mehetnek és kipihelhetik magukat.

Ahogy többször megígértük, azonnal bevezetjük, hogy Magyarországon maximum két ciklusig, azaz 8 évig lehet valaki magyar miniszterelnök. A megfáradt TSZ-elnök, az unott kollektíva gyűlésen azt is nagy díjrel-dúrral bejelentette, hogy megváltoztatják a vagyonyilatkozati eljárást és a szemét Brüsszelita Európai Parlamenti képviselőknak is nagyon szigorú vagyonyilatkozatot kell tenni. Miniszterelnök úr, én állok elébe, bármit, bármikor, de kössünk egy díjt, itt Szegeden.

Én nyilvánosságra hozom 20 évre visszamenőleg az összes vagyonyilatkozatomat, adóbevallásomat, az összes közeli hozzátartozón vagyonbevallását és adóbevallását. Cserébe azt várom Öntől, hogy legyen férfi és 20 évre visszamenőleg nemcsak a sajátkert, hanem az összes családtagjának, a vejének, az édesapjának, a százmilliárdos testvérének, gyerekeinek a vagyonbevallását és adóbevallását is hozzák nyilvánosságra. Áll az alkú, miniszterelnök úr!

Áll az alkú! Az elkövetkező miniszterelnök legfontosabb feladata az lesz, hogy a választás követően haladdégtarnalul hazahozza azt a rengeteg uniós forrást, ami 800 ezer forint fejenként minden magyar embernek. Egymilliárd eurót, 410 milliárd forintot már elbuktunk Orbánék miatt, december 31-ig.

Egyébként ez 40 ezer forint per fő. Soha egyetlen tagállam sem bukott ennyi kohéziós, felzárkóztatási pénzt. A mai napig fizetjük naponta az egymillió eurós büntetést Orbánék miatt.

Az Ő negligenciájuk, hanyagságuk és egyébként teszetoszatságok miatt. Ne higgyétek el, hogy nem lehet olyan jogszabályokat alkotni, amellyel ki lehet tartani az illegális migránsokat. Ez nem igaz.

Az európai ügyi miniszternek, igazságügyi miniszternek kint kellene minden nap tárgyalni Brüsszerbe, hogy megoldást találjanak. De Ők úgy vannak vele, hogy mit érdeklí Őket, hogy a magyar egyetemisták nem kaphatnak Erasmus ösztöndíjat? Hogy a magyar egészségügyben, az állami egészségügyben nem jönnek források?

Hogy le kell állítani a már fejlesztései? Hogy kigyulladnak a vasútjaink? Hogy eltörrik a váltó?

Hogy vannak ahol 10-20 kilométerre sebességkorlátozások vannak? Hogy vannak videók, ahol lefutják a fiatalok a magyar vonatot? Ez egyszer vicces, de ha belegondoltak, hogy Széchenyi idejében az első vasútvona a Pest és Vác között ott a gőzmozdony 40 km per órával ment.

És most, 20 évvel az uniós csatlakozásunk után van ahol 10-el vagy 20-szel mennek soha nem késett ennyit a magyar vonat. És maga Lázár János, batidai földbirtokos, kastélytulajzonos, negyedrendű útjának 3,5 milliárd közpénzből való felújítója is elismerte, hogy 900 milliárd forintnyi uniós forrás hiányzik, azokkal lehetne felújítani a magyar vasutat, új mozdonyokat venni, elkerülni a késéseket, hogy embereket kirúgjanak, mert elkésnek a munkahelyükről, vagy diákok lekéssenek az orájukról. És nem.

Ha nem lehet az övé, ne legyen senki. Akkor inkább eladósítja az országot. Ismeretlen eredetű és feltételi óriási hiteleket vesznek föl.

Ázsiában, Amerikában, ki tudja hol. Titkos kormányhatározatok százait fogalmazzák. És miközben államcsöt felé vezeti az országot, semmi mással nem törődnek, mint a még icipici megmaradt nemzeti vagyon szétrablásán, kifosztásán és a haveroknak való kiátszásán.

Kitekerik az utolsó lámpakörtét, leszerelik az utolsó radiátort és még közben csurran cseppen eladnák a pályaudvarainkat, a kastélyainkat is oda ajándékoznák. Itt tartunk. Nincs hova hátrálni.

Nincs. Elég volt. Én azt kérem a miniszterelnöktől, hogy legalább az Egripályaudvart ne a törökberuházónak adja oda.

[Magyar Péter] (47:19 - 1:10:09)

Erről jut eszembe. Kihasznlom, hogy valahang. Hogy a vagyonosodási vizsgálatok mellett, az adóbevállások nyilvánosságra hozatana mellett mindenki legnagyobb örömére rövidesen miniszterelnök úr indul a Független Igazságszolgáltatás vagy magyar nevén az Út a Börtönber program.

Nem szeretnék kertelni. Minden területen válságos állapotban van a hazánk. És közben elképesztően érzékeny nemzetközi helyzetben vagyunk.

Sok mindenről dönteni kell. És nem csak a kenyérről, nem csak a megélhetésről, hanem elvi kérdésekről is. Sorsdöntő választás lesz.

Választani fogunk kelet és nyugat között. A türk tanács és az Európai Unió között. A korrupció és a tiszta közélet között.

A propaganda és a valóság között. Az, hogy a hazánk ott marad-e, ahogyan Szent István szánta. A helyünket kijelölt a Szent István.

Utána ezért küzdött Hunyadi, Mátyás, Rákóczi. Megerősítették ezt a 48-as, 56-os szabadságharcosaink. Megerősítette a rendszerváltás.

Egy uniós csatlakozásról szóló népszavazás, egy NATO népszavazás. És most mégis azt mondom nektek, hogy a következő országgyűlési választás arról is fog szólni, hogy Európában maradunk-e. Nincs hova hátrálnunk.

Nem lesz egyszerű. Ti is tudjátok, hogy milyen aljastámadások fognak sok mindenkit érni. Ez még csak a kezdet, amit eddig láttunk.

Nem csak az ellopott ezermilliárdokat és a konckokat féltik, hanem sokan a szabadságukat is. De soha ne felejtjétek el, ha fideszes szavazókkal beszéltek, vagy volt fideszesekkel, még fideszesekkel, olyanokkal, akik nem szavaznak, vagy nem szavaznának, hogy nem a magyar emberek állnak egymással szemben. Ne hagyjuk, hogy gyűlöletet keltsenek, hogy még mélyebb árkokat ássanak, hogy összeugrasztanak magyart a magyarral.

Nem a magyarok emberek állnak egymással szemben, hanem ez a háromezer oligarha bűnöző áll szemben a magyar néppel. És mi közösen sokmillió jóérezésű magyar ember fogjuk elzavarni ezt a háromezer politikus bűnözőt és oligarhát fideszesekkel, ellenzékiekkel és minden magyar emberrel. Elképesztően büszke vagyok a Tisza-szigetekre, a sok tízezer önkéntesünkre, az elvégzett munkájukra, és arra, hogy megmutatták már többször Magyarország szerbik arcát.

Megmutatták az Adventi Mennyből az Angyal jótékonyági rendezvénysorozaton. Megmutatták nem olyan régen a tüzipaosztásnál, ahol sok száz családnak tudtunk tüzipát vinni. 600 ezer olyan honfitársunk van, akinek nincsen megfelelő hűtése.

Évente 300 honfitársunk fagy meg, és a többségük a saját házában. És 27 százalék még mindig a tüzipa állfája, miközben Romániában továbbjában 5 százalék. És alig kapnak az önkormányzatok pénzt a szociális tüzipaakcióra.

Háromszorosára nőtt a tüzipa ára, mióta Orbánék vannak hatalmon. A benzinét csak duplára. Itt tartunk, nagyon hálás vagyok nektek, azért, mert naponta alakulnak szerte az országban a szigetek.

A fiatalok is alakítják a szigeteket. Naponta 15-20 ilyen jön létre. Nélkületek nem jutottunk vele idáig.

Óriási eredményeket értünk el, de azt kell, hogy mondjam, hogy a feladat java előttünk áll. Orszasztót szép teljesítmény volt, hogy három nap alatt eljutottunk veletek 1 millió háztartásba. A legkisebb településekre is Magyarországon, több ezer településre.

Ilyet pár politikai közösség nem is tudom, mikor csinált utoljára. Nem is tudom, hogy volt-e valaha ilyen civil szerveződés, ilyen politikai aktivitás, hogy bármerre is járunk az országban, a legkisebb településen is százak vagy ezrek jönnek ki és állnak ki és mondják ki, hogy nem félünk. Mert egy embert el lehet taposni, kettőt meg lehet félemlíteni, de százezreket és milliókat nem.

Nem fél már az ország miniszterelnök úr. Kinevetik önöket. Kinevetik a bukott oligarchákat és politikusokat, miniszterelnök úr.

De hogy mondjam el nektek, hogy a java most jön, vagy ha pozitívabban akarom megfogalmazni, most kezdődik a tánc. Most kezdődik a tánc, és mindannyiatokra szükség lesz. Idősekre, fiatalokra, egyedülállókra, családosokra, vidékiekre, fővárosiakra.

Én örülök, hogy ennyi fiatal velünk van. Persze ez még szép egy egyetemi városban. ÖrüljeteK és legyetek büszkék a szüleitekre, a nagyszüleitekre, a településeitekre, a hazátokra.

És éreztétek megbecsülve magatokat, hogy jelenleg a történelem fő utcáján jártok. És hogy büszkék lesznek magatokra, és büszkék lesznek a gyerekeitek és az unokáitok. Mert nálunk a Tiszában egy fontos, nem pozíciókat osztunk.

A hazánkér dolgozunk azért, hogy néhány évtized múlva, ha a gyerekeink vagy az unokáink visszatekintenek a 2020-as évekre, akkor azt mondhassák, hogy ez egy nagyon nehéz időszak volt. Szétrabolták, kipsztották a hazánkat. De ott voltak a szüleink és a nagyszüleink.

Ők voltak azok a boldog, bátor építők, akik a semmiből, romokból egy új hazát teremtettek. És ami a legfontosabb, azt fogják mondani az unokáitok, hogy a mi nagyszüleink megcselekedték, amit megkövetelt a haza. Óriási feladat előtt állunk.

Azt kérem a fiataloktól, hogy legyenek aktívak, amilyenek egyébként is az online térben. Segítsenek, ahol tudnak. Ha az a TikTok, akkor a TikTok.

Ha a nagyszülői ház, akkor a nagyszülői ház. Menjetek el, beszéljeteK és mondjátok el, hogy most már a tilvőtökről van szó. Hogy legalább miattatok, gondolják át, hogy Ők erre szavaztak-e?

Az állami egészségügy szisztematikus szétverésért, a kórházaink leépítésért, arra, hogy évente 60 ezer honpitársuk hal meg az orvosi kamara szerint elkerülhető betegségekben, egy minőségű egészségügyjel, megelőzéssel, szűréssel elkerülhető betegségekben. Arra szavaztak-e, hogy amikor a miniszterelnök fizetése három év alatt 2,1-ről 7,1 millió forintra nő, a legális, akkor az ő nyugdíjukat 3,2 százalékkal emeli. A miniszterelnök a sajátját ennek a százszorosával levelte.

Arra szavaztak-e, hogy amikor Orbán átvette a hatalmat 2010-ben, akkor 5 százaléka élt a nyugdíjasoknak lépminimum alatt. Ma 25 százaléka. Minden negyedik nyugdíjas honpitársuk a lépminimum alatt él.

Választaná kell a hónap 15-20 napján az élelmiszer vagy a gyógyszerek megvásárlása vagy a regisztrálbefizetések között. És mit ígérnek nekik majd? Egy rogánkártyát?

ÁFA bevallást? Hát nem! A mi nyugdíjasaink, a mi szüleink, a mi nagyszüleink, akik végig dolgoztak tisztességgel 40 évet, a családjukért, a településeikért, a hazájukért, azok tisztességes bánásmódot érdemelnek.

Valódi nyugdíjemelés. Ha kell, nyugdíjkiegészítés. Az elszálló gyógyszerárak megfékezéséért.

Valódi idős gondozást, ami ma nem létezik Magyarországon. Ezért fog a TISZA kiegészítő nyugdíjat bevezetni. Valódi áFA csökkentést a zöldségeknél, gyümölcsökénél, alapvető élelmiszereknél és a tűzipánál.

És igen, ezért építünk majd nemzeti és uniós forrásokból valódi idős gondozást. Mert megérdemlik mindenkinek, mindenki szülei megérdemli a méltó időskor, biztonságban, békességben, és ami a legfontosabb, a családjával. Hazafogjuk hívni azt a sok százezer honvitérszűnt, akik Orbán és Gyurcsány miatt hagyták el az országot.

Adókedvezményekkel, bürokrácia csökkentéssel és közösen, és közösen fogjuk beindítani a magyar gazdaságot. Ígérem nektek, hogy mind az a nemzeti vagyon, az a sok ezer milliárd forint, amely jelenleg magárepülőknél, jachtokban, kastélyokban, bankokban, magántők alapokban, biztosítóknál, belgrád írodaházakban, bordói kastélyokban, és még ki tudja, mikben áll. Megpróbáljuk a lehetőség szerint a legtöbbet visszaszerezni, és berakjuk egy nagy alapba, egy stabilitási alapba, ahonnan a magyar állam, a magyar nyugdíjasoknak, a magyar egészségügynek, oktatásnak, gazdaságnak tud osztalékot fizetni, a legnehezebb időkben is.

Megpróbálunk mindent visszaszerezni. Most kezdődik a tánc, innen is üzenem Szegedről. És kérek mindenkit, középkorúakat, és az idősebbek honvitérszűntjeinket is, hogy gondolják át, és beszéljenek a kordárszűntjeikkal, hogy erre szavaztak-e.

Beszélgessetek egymással, ez a mi legnagyobb fegyverünk, a nyilvánosság. Ezzel nem tud mit kezdeni a propaganda. Amikor beszéltek egymással, akik közös suliba jártatok, vagy ugyanabban az iskolába vizitok a gyerekeket, vagy az unokákat, beszéltek a tereken, a munkahelyeken, iskolákban, buszon, mávon, ott úgyis lehet várni, vagy egészségügyi intézményekben, és mondjátok el, hogy Magyarország és a magyar emberek ennél többet érdemelnek, hogy ez nem normális.

Ne beszéljünk Ausztriáról, nézzük meg, hova jutott Lengyelország, Csehország, a Balti országok, Szlovénia. Így mentek el mellettünk. El tudjátok azt képzelni, hogy Romániában 2010 óta ötszörösére emelkedett a minimálbér.

Ma magasabb az átlag nyugdíj Romániában, mint nálunk. Ma már a magyarok járnak át oda vásárolni és dolgozni. Lengyelországban 20-30 százalékkal olcsóbb az élelmiszer, és majdnem kétszer annyi a minimálbér.

És nem Ausztriáról beszélünk. Én azt szeretném, ha megértené minden magyar embert, minden magyar embert, hogy ennél sokkal jobban lehet csinálni. Ennél sokkal jobban lehet csinálni.

Ehhez hazaszeretetre, szakértelemre, szorgalomra, kitartásra és bátorságra van szükség. De meg fogjuk csinálni. Elképesztő feladatok állnak előttünk az egészségügyben, ahol minimum 500 milliárdot, de lehet, hogy többel kell az éves költségvetés növelni.

Ne higgyétek el, hogy véletlen, mi most történik. Megvannak a tervek a fiokban, hogy várnék meg, hogyan kuttyavetjélik el a magánegészségügyet, ahol hagyjuk. De nem fogjuk.

És mindent megteszünk azért, hogy pótoljuk a 40 ezer hiányzó ápolót, szakormost, akik miatt most éppen bezár az orosházi kórház traumatológiai osztálya, a kardiológiai osztálya, az új szakszó, hogy ideglenesen szünetel. Tudjátok, az idősebbek, mint a szovjet katonák ideglenesen jöttek, aztán öröklakást vettek. Elképesztő problémák vannak, minden harmadik magyar férfi meghal a 65.

születésnapja előtt, mielőtt nyugdíjas lenne, mielőtt meglátná az unokáig. És mit terveznek, Orbáné? Nem az egészségügy, az államegészségügy fejlesztését, magánkórházak építését támogatják tízmilliárdokkal.

Nincs még egy olyan európai ország, ahol arányaiban egyit fordítanak a lakosok magán egészségügyi ellátásra. Mert mindenkinek egy élete van, mindenki szereti a szüleit és a gyerekeit. És azt mondják Budapesten, az Uzsoki utcai kórházban, hogy egy térprotézis beavatkozásra hét évet kell várni.

És egyébként magámban, ugyanabban az intézményben, egy hónap alatt megcsinálják 2,2 millió forintért. Akkor fel fogja venni az ember, ha kell még a hitelt is. Itt tartunk.

Úgyhogy óriási feladataink vannak, a teljesítmény volumenkorlátt felővizsgálatával, ezeknek az óriási hosszú várolisták lerövidítésével, a beteg utak kielölésével, valós béremelésekkel, az ápolói szakma megbecsülésével, magánegészségügyi állításoknak a korlátozott fejlesztésével, egyfajta balansz kialakításával, és úgy általában a külföldre szakadt és távozott orvosaink hazacsábításával. Óriási feladat lesz, amért egy egészségügyi miniszter fog felelni. Nálunk nem egy rendőr fogja irányítani az oktatást, a gyermekvédelmet, a szociális szférát és az egészségügyet, hanem lesz egészségügyi, oktatási, kulturális miniszterium, és lesz egy vidékfejlesztési miniszterium, amelyet egy vidéki honfitársunk fog vezetni, aki ismeri a vidék Magyarországnak a problémáit, és veletek együtt meg is tudja oldani.

Kérem szépen innen is üzenem, hogy ugyanmagát vidékbarátnak vanja a kormány, mindig Önökre rátok hivatkozik, de leginkább a magyar vidéket hagyta magára ez a hatalom. Bármerre is jártok a kisebb településeken, tíz év alatt 20-25 százalékkal csökkente a lakosság. A fiatalok menekülnek jó esetben egy megye székhelyre, rossz esetben öktön külföldre.

Százezrével állnak az üres ingatlanok, és mégis lakhatási válságban, megélhetési válságban, és nincsenek minőségi munkájuk a magyar vidéken, a kistelepüléseken. Hiába jár egy gyerek iskolába, egyetemre, nem tud a szülőpöldjén boldogulni, mert támogatjuk a multikat, támogatják az oligarchákat, 30-40 ezer hektáros birtokaik vannak, de a magyar KKV-kat, a család és fiatal gazdákat nem. Létre fogunk hozni egy faluközpont, egy kistelepülés központ pályázatot, és segíteni fogjuk a településeket, hogy valódi szolgáltatások jöjjenek létre.

Mert megszüntették a vasuti mellékvágányokat, vasutvonalakat, megszüntetik a postahivatalokat, megszüntetik a kórházi osztályokat, és mindent leépítenek. Ma már

nagyvárosokban sincs olyan hely, ahol a fiatalok összejöhetnének este 8 vagy 9 után. Rengeteg településen, benzinkutakon, vagy éppen a Dohánybolt mellett gyűlnek össze a fiatalok.

És kérdezem én, ha egy 20 kilométerrel innen lévő településről egy 16 éves srác, akiknek nincsen autójuk, be szeretné hozni az első barátnőjét Szegedre, akár a fesztiválra, akár színházba. Hogyan hozza be, amikor este 6-kor megy el az utolsó busz, vagy jön be? Sehogy!

Sehogy! Hogyan tudnak a mai fiatalok otthon maradni, amikor nincsenek munkahelyek? Egy óriási bérlakásépítési programot kell indítanunk, legalább 10-15 ezer bérlakás évente.

Orbánék 15 év alatt egyet sem építettek. Stadion mindenhol, bérlakás egyet sem. Rengeteg feladatunk van a magyar vidéken.

Ahogy ti is tudjátok, ahogy mindenki tudja, egy élhető magyar vidéknél kül nincs magyar jövő. És mindenki tudja, a hatalmon kívül, hogy miért van egy óriási demográfiai katasztrófa Magyarországon. Mert nem elég az adókedvezmény.

Nem elég a támogatott hitel. Azt is csak néhányoknak. Egy valódi létbiztonságot kínáló, biztos jövőképet várnak a fiatalok.

Nem olyat, ahol fenyegetni lehet embereket egyik napról a másikra megalázva elbocsájtani. Nem olyat, amikor ha nem jön össze egy házasság, és a szülők válás mellett döntenek, akkor visszaveszik még a támogatást is. Kérdezem én, az a gyerek, akinek a szülei elválnak, az nem érdekli meg egy normális otthon.

Az még a válás traumája mellé kapja meg Orbán Viktortól, hogy a szobáját is elveszíti. És az egyszülős családok, azok a gyerekek, azok nem ugyanolyan magyar gyerekek, mint azok, akik egy boldog családban nőnek föl. Vagy a beteg gyerekeket nevelő családok.

Ők nem valódi családok? Ővelük nem kell emberként vánni? Ahelyett, hogy értékelne a kormány, hogy ezek a szülők, édesapák és édesanyák feladják az egész életüket, és a gyerekeket gondozzák, és nem adják be egy kórházba, vagy egy otthonba.

Még meg is alázza őket, és égbért juttat neki. Nem! Nálunk nem rendőrök fogják irányítani az ilyen területeket, hanem bódís kviszták.

Ez a különbség! Napestig lehetne sorolni azokat a területeket, ahol a huszonötödik órában vagyunk. Ilyen az agrárium, ilyen a biztonság, az átverések ott is, illegális migrációs harc, majd kiengednek kétezer kétszáz jogerősen elítélt embercsempénzt, akik itt rasszálnak az utcán körülöttünk, semmit nem tud róluk a kormány, hogy hol vannak a letelepedési kötvénybizniszt, a migránstábor építése az Osztrák határon napestig lehetne sorolni.

Én azért szeretnék a gazdákhhoz szólni, mert mindig volt Magyarországon a magyar gazdáknak politikai képviselője, kivéve a szocializmus. Volt, amikor parasztvárt, parasztpárk volt, volt, amikor kis gazdapárk, de mindig volt a nagymúltú magyar agráriumnak politikai képviselője. És én elképesztően hálás vagyok a gazdáknak, a szentesi gazdáknak, a békés szentandrási gazdáknak, a Dunántúli gazdáknak, hogy mellénk álltak szakértelmükkel, tudásukkal, bátorságukkal, hazaszeretettelükkel.

Mostantól a TISZA lesz a magyar vidék és a magyar gazdák pártja is, és ígérem, hogy mindenben, mindenben segíteni fogjuk őket, ha kell az uniós támogatásokban, ha kell egy földreform a fiatal gazdákat, a támogatások átalakításával, a zöldség- és gyümölcsstermetés fejlesztésével, valódi öntözési és vízgazdálkodási stratégiával, a klímaváltozás elleni harcra való felkészüléssel és segítségünkkel. Számítunk a magyar gazdákra, a tudásukra és a hazaszeretetükre, és ők is számíthatnak a TISZA-ra. És végül, és végül, engedjétek meg, hogy egy személyeset is mondjak.

Sokan kérdezik, hogy ki milyen pozíciót kap, mi lesz a TISZA-ba. És hagyj ismételn meg itt Szegeden is, hogy a TISZA-ban nem osztogatunk pozíciókat. A TISZA-ban feladatok vannak, mert bajban van a hazánk.

És hogyha azt kérdezitek, hogy én hol leszek egy hónap múlva, vagy egy év múlva, akkor hagyj ismételn meg a tábornok úrnak is, hogy érem számíthatok közkatonaként, számíthatok képviselőként, bármilyen pozícióba. De én mindig Antall József szavaira fogok emlékezni, ami az irohasztalomon, vagy gyerekkoromban. Én szolgállok, és addig szolgállok, amíg a nemzetnek haszna van belőle.

Teszem, amíg tudom. És tőletek is azt kérem fiataloktól és idősektől, hogy ne azt kérdezzétek, hogy a hazátok mit tehet értetek, hanem, hogy ti mit tehetek a hazátokért. Talpra Szeged, talpra Csongrácsanád megyet, talpra Magyarország, a haza minden előtt.

[Speaker 5] (1:10:23 - 1:10:28)

Jöhetnek az önkéntesek föl. Önkéntesek jöjjenek énekelni.

[Magyar Péter] (1:10:52 - 1:12:26)

És engedjétek meg, hogy zárásul énekeljünk egy valódi dalt, és amikor befejezzük ezt a dalt, akkor jelképesen hagyj köszönjük meg a hölgyeknek, hogy itt vannak a tavasz jelképével a tulipánnal. Hagyj köszönjük meg, hogy vannak nekünk, ma is óriási szükség van Zrínyi Ilonákra, Szent Margit Herceglőkre, Teleki Blankákra, és Bátor, Egri és Szegedi asszonyokra. Köszönjük, hogy vagytok nekünk, hogy vigyáztok ránk a családjaitokra, a településekre, és a hazátokra.

Köszönjük szépen! És hagyj köszönjön meg az önkéntesei munkáját. Sok ezren segítenek nekünk ország szerette nélkülünk.

Nélkülük valóban sehol nem lennénk. Köszönjük szépen a segítségeteket mindenkinek. És ha lehet, akkor Krista is, és a tábornokul is jöjjön, hát ha jobban hangjuk, mint nekem.

Ami nem nehéz, százszor nulla az nulla. Azt még én is tudom jogászként.